

Kázání Karla Šimra na ekumenické bohoslužbě za oběti teroru
v Norsku, 29.7.2011, katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha
Texty: 2K 4,7-10; Mt 13,24-35

Vážená paní charge d'affaires norského velvyslanectví,
vážení zástupci diplomatického sboru,
sestry a bratři zde v katedrále i u rozhlasových a televizních přijímačů

To, co se stalo před týdnem v Oslu a na ostrově Utoya námi otřásl. Zvykli jsme si téměř denně slýchat o neštěstích a obětech na životech. Ale tentokrát neudeřila přírodní pohroma. Nedošlo k pochybení. Dokonce to zlo nevstoupilo mezi nás odněkud zvenčí. Od lidí, na které bychom mohli ukázat jako na naše nepřátele. Nečekaně zaútočil někdo, kdo vypadá jako ostatní. Kdo se podivně pokřiveným způsobem hlásí k hodnotám, které jsou i nám drahé. Dokonce na sebe v podobě policejní uniformy bere zdání někoho, komu bychom chtěli důvěřovat. Setkali jsme se s nesmýslností zla.

Podobně jako v přečteném podobenství o plevelu mezi pšenicí, kde zlo nepřichází zvenčí, ale roste uprostřed dobrého pole. A podobně neuspokojivě i na naše pobouření působí hospodářova výzva: „Netrhejte plevel, protože při jeho trhání byste vyrvali z kořenů i pšenici.“ Podobenství přesto svou logiku má. Výhonky plevele, o kterém Ježíš mluví, totiž zpočátku nelze rozeznat od výhonků pšenice. Moudrý hospodář ovšem netrhá plevel ani ve chvíli, kdy obojí vyrostou a je už jasné, oč jde. Poničil by totiž i kořeny obilí.

Květy zla mohou vyrůst z jakékoli půdy. Udělat si zbraň je možné i z těch nejušlechtilejších myšlenek. To je naše bolestná zkušenost. A přesto to není důvod tyto hodnoty opustit. Jsme tu dnes proto, abychom společně truchlili a vyjádřili svou sounáležitost s těmi, kdo se stali oběťmi zla. Ale jsme tu také proto, abychom vzdali úctu norskému národu. Ve zprávách, které k nám přichází, můžeme obdivovat jeho odhodlanost zachovat si otevřenost, laskavost, lidskost. A také důvěru, která byla tak těžce zraněna.

Tyto hodnoty, které formují naše lidství, jsou podobné zranitelnému semínku. Jak píše apoštol, je to poklad, který máme v hliněných nádobách. Něco velmi silného a životaplného a zároveň velmi křehkého. Odpovídat na zlo jeho zbraněmi – násilím a nenávisí – znamená dopřát mu vítězství.

Dovolte mi na závěr ocitovat jednu mladou ženu, která přežila útok na ostrově Utoya. Z jejich slov pro televizi CNN se můžeme učit, co to znamená přemáhat zlo dobrem. Říká: "Jestliže jeden člověk dokáže vyjádřit takovou nenávisť, představte si, kolik lásky jsme schopni vyjádřit my všichni dohromady! Násilí vede k dalšímu násilí. Nenávisť vede k větší nenávisti. My budeme dál bojovat za naše ideály. Za ty, kteří zemřeli."

Kéž i my dokážeme tvář v tvář zlu vytrvat v dobrém.